

Høringssvar fra DGI, DUF og DIF til evaluering af Planloven

DGI, Dansk Ungdoms Fællesråd (DUF) og Danmarks Idrætsforbund (DIF) mener, at idræt, foreningsliv og friluftsliv skal indgå i Planlovens formålsparagraf.

Foreningslivet er en del af Danmarks DNA. I idrætsforeningerne mødes vi på kryds og tværs af politisk overbevisning, sociale skel, alder og køn. I foreningslivet styrker vi både den fysiske, sociale og mentale sundhed, og vi lærer at deltage som demokratiske borgere gennem foreningernes forpligtende fællesskaber. Idrætsforeninger, ungdomspolitiske foreninger, spejdere og mange andre bidrager til dagsordner som menneskeligt, socialt og sundhedsmæssigt skaber værdi for børn, unge og voksne. Derfor er hverdagens fællesskaber i foreningslivet et fundament for samfundet og det levede liv. Som mennesker har vi behov for mere end blot en bolig. Vi har behov for, at der i vores lokalområde er rum og rammer for kultur, dannelse og dialog.

Desværre er foreningsdeltagelsen blandt børn og unge lavere i flere af landets store byer end i resten af Danmark. Det skyldes blandt manglende fysiske rammer for foreningslivet, som fører til mindre attraktive vilkår for det lokale foreningsliv og frivillige. Det kan samtidig konstateres, at der i mange nye boligområder, ikke prioriteres arealer til idræt og foreningsliv generelt. Det skaber endnu større rift om de eksisterende fysiske rammer for foreningslivet.

Idræt, foreningsliv og friluftsliv i Planlovens formålsparagraf

Vi mener, at Planloven bør være med til at sikre grundlæggende betingelser for fysiske rammer til fritidslivet. Befolkningens muligheder for aktiv deltagelse i foreningsliv og idræt skal prioriteres og planlægges på samme politiske og administrative niveau som udvikling af boliger, erhverv, turisme, energi- og transportinfrastruktur. Derfor bør planloven have som tydeligt formål også at sikre gode rammer til foreningslivet og aktive borgere og, så et engageret civilsamfund og sunde idrætsmuligheder bliver centrale afsæt for den fysiske planlægning overalt i Danmark – i naturen, på landet og i byerne. Behovene for gode rammer for lokale fællesskaber er også gældende ved kysten, i skoven og i det åbne land. Adgang og tilgængelighed til naturen er for lokale spejdergrupper, mountainbike-klubber og aktive borgere afgørende for deres aktiviteter og fællesskaber, som på linje med andre interesser bør konsekvensvurderes.

Desværre står kommunerne overfor svære afvejninger af behov for arealer til flere boliger, erhvervsformål og arealer til offentlige formål som skoler, dagtilbud og plejeboliger. Vi mener, at det er nødvendigt at skabe klarere nationale rammer for bæredygtige boligområder, så vi som samfund ikke i fremtiden bliver nødt til at rette op på fortidens byplanlægning.

Byplanlægning og byudvikling er bredspektrede discipliner. For at imødegå de udfordringer vi som samfund står overfor i dag, som for eksempel inaktivitet, livsstilssygdomme, ensomhed og stress, er der behov for gennemtænkte, nytænkende og tværfaglige tilgange, der imødekommer flere hensyn på én gang. En strategisk og holistisk tilgang til byernes strukturelle udvikling og boligområders udformning, der inkluderer idræt og kultur, fællesskaber og mødesteder, kan være med til at løse disse udfordringer.

Planloven er ikke et universelt redskab til at skabe mere aktive og socialt sammenhængende og socialt bæredygtige byer. Det kan ikke stå alene. Mere aktive og socialt sammenhængende byer kræver også

kommunalpolitisk prioritering og målrettet strategisk arbejde. Udover Planloven vil vi derfor også appellere til at skabe et smart og mere fleksibelt anlægsloft, der muliggør socialt bæredygtige byer

Betoning af idræt, foreningsliv og friluftsliv i Planlovens formålsparagraf er ikke det eneste relevante greb i Planloven. Vi opfordrer derfor til at udfolde *fritidsformål* under retningslinjer for kommuneplaner §11a. I Planloven er fritidsformål blot en af 27 retningslinjer, som kommuneplanerne skal planlægge for. Fritidsformål dækker alt fra biografer til kolonihaver og idræt. Hvis Planloven skal være et relevant redskab til at skabe aktive og sammenhængende byer med stærke forpligtende fællesskaber, så skal kommuneplanerne også i højere grad forpligtes til at sætte retning for netop det. Vi mener, at der generelt er behov for at drøfte, hvordan Planloven på flere måder kan blive et klarere styringsværktøj for aktive og sammenhængende byer.

Vi stiller os selvfølgelig til rådighed for nærmere spørgsmål og konkrete løsninger.

